

gerpeg i Retning af at faa mere jævne og mere stabile Forhold paa Ligningens Omraade.

I min Virksomhed som Skatteraadsmellem har jeg i Kommuner, hvor man ikke har været særlig ømskindet med at sætte Indkomsten op, mødt dette, at man i Virkeligheden ikke har saa meget imod at blive sat op til et Niveau, som er i Overensstemmelse med Virkeligheden, men man har noget imod, at der er adskillige Kommuner, som søger at holde meget stærkt igen, og hvis man fra forskellige Sider vilde yde Støtte til, at der blev taget ret haardt fat paa de Kommuner, som søgte at holde mere igen, end rimeligt er, tror jeg, man vilde vække mere Interesse og mere Forstaaelse af, at Samfundet har Krav paa at faa det ind i Skat, som er det rette efter den forhaandenværende Indkomst og Formue.

Derfor tror jeg, at den Tale, der føres fra Landbrugets Side om Indtægterne ved Handel og Industri, som navnlig har hjemme i Byerne, og den Tale, som fra Byerhvervenes Side føres om, at Landbruget har ganske anderledes svimlende Indkomster, end Skatteligningen viser, burde noget forstumme. Jeg tror, at disse Opfattelser beror noget paa Misforstaaelser, og hvis det ærede 6te Medlem for Maribo Amts Udtalelser kunde blive publiceret udenfor denne Sal, tror jeg, at hans Tale vilde bære en Frugt, man ikke skulde undervurdere og ikke overse fra Oppositionens Side, naar man kommer ud i Landkredsene.

A. C. Meyer: Der skal et vist Humør til at tage Ordet paa en Tid, da Medlemmerne er baade søvnige og sultne, men jeg er i den uheldige Situation at skulle tale mellem Kl. 4 og 5 og maa glæde mig derved, forsaavidt jeg derigennem slipper for at være første Taler ved et Aftenmøde, hvilket maaske vilde være endnu mindre interessant.

Jeg vil gerne dvæle ved nogle enkelte saglige Spørgsmaal og dernæst tillade mig et lille Vue over den Situation, under hvilken man baade nationalt og internationalt befinder sig. Man har her i Salen fra alle Sider berørt dette Hovedspørgsmaal, men det giver endnu Anledning til Betragtninger.

Maa jeg først udtale Sympati med det Ønske, som et Par Talere har fremsat, først Repræsentanten for Erhvervspartiet, om, at Kollektører opnaar nogen Begunstigelse derigennem, at der gives dem Ret til at opkræve — hvad skal jeg kalde det,

Ordet: Gebyr tiltaler mig ikke, men et — Vederlag for udført Arbejde, hvorved Statskassen aflastes for en Byrde, og hvorved de paagældendes Eksistens bedres, ja, hvorved endogsaa Statskassen opnaar forøget Indtægt, forsaavidt som de paagældende Kollektører bliver bedre stillet som Skatteydere. Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til, nemlig at man neppe med nogen Berettigelse kan fremhæve, at Kollektionen et et Bierhverv for disse Folk. Det gælder ganske vist nogle enkelte, som er Pensionister eller paa anden Maade har en bestemt Aarsindtægt udenfor Kollektionen, men det er kun 20, og 20 af 580 Kollektører er et saa ringe Tal, at man meget vel forstaaar, at de øvrige, det langt, langt overvejende Flertal, der væsentlig kun har Kollektionen at leve af, maa kunne forlange, at Staten gør deres Indtægt saa stor, at de kan have en nogenlunde beskedne Eksistens. Jeg antager, at det vil være muligt at vække Finansudvalgets og den højtærede Finansministers Sympati for dette Krav.

Dernæst vil jeg pege paa nogle Forhold, der finder Sted paa Nordbanen. Jeg vil ikke ytre noget Ønske om, at der bliver lagt et Stoppested mellem Hellerup og Charlottenlund, hvilket vilde være til stor Behagelighed for mig selv, men jeg er ikke saa egoistisk, at jeg kommer med den Slags Ønsker. Jeg vil derimod pege paa, at der paa disse Banestrækninger foregaar adskillige Besvigelser, der undertiden er humoristiske. Unge Damer sidder en Aften i en 2den Klasses Kupé, de kører paa 3die Klasses Bilet. Det gaar den Aften; i et Selskab fortæller de saa om deres geniale lille Streg. Det var Sport, det var muntert; der er Mennesker, der ligefrem morer sig over saadant noget, og det er maaske uskyldigt. Men saa bliver Sagen jo indberettet, og næste Gang er den paagældende Togbetjent straks klar over, at de smaa, smilende Jomfruer, der sidder i en Kupé, maa være de paagældende. Han beder, som han skal, med stor Takt og Høflighed om at se deres Billetter. Det viser sig, at de er ikke rigtige. Lige saa taktfuldt søger han at ordne Fejlen ved paa nærmeste Station at lade dette indberette, man mærker hos det øvrige Publikum saa at sige intet til det. Det er en Slags Besvigelser. En anden Slags foregaar ved Hjælp af Kort, og det er meget betydelige Summer, de paagældende derved har indkasseret for Statskassen. Desværre kan jeg ikke i dette Øjeblik tilstrækkelig nøjagtigt opgive hvor meget, for jeg har ikke mod-